

Prelato laiškas (2009 m. gegužė)

„Šiomis savaitėmis kreipiame žvilgsnį į Švenčiausiąją Mergele, Jėzaus Motiną ir mūsų Motiną. Matom, kaip Ją užlieja Prisikėlimo džiaugsmas ir šlovė“, – šiame laiške sako mons. Javier Echevarria.

2009-10-14

Mylimiausieji: tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Visa gegužė yra Velykų laikotarpis. Bažnyčios gyvenimą

apėmęs Jėzaus Kristaus Prisikėlimo
džiaugsmas žemėje ir Danguje. Jis
yra *gaudium cum pace* , (džiaugsmas
ir ramybė) kurį mes visi ir visos
juntame jau dabar.

Suprantama, kad šiomis savaitėmis
kreipiame žvilgsnį į
Švenčiausiąją Mergele, Jėzaus Motiną
ir mūsų Motiną, paimtą į Dangų.
Matom, kaip Ją užlieja „ **Prisikėlimo
džiaugsmas ir šlovė. Ašaros,
išlietos Kryžiaus papėdėje, virto
šypsena, kurios jau niekas
neužgesins. Tačiau Ji išsaugojo
motinišką užuojautą mums. Tą
liudija maloninga Mergelės
Marijos globa per visą istoriją,
skatinanti besąlygiškai Ja
pasitikėti. Šį jausmą puikiai
išreiškia malda „Atsimink,
maloningoji Mergele Marija!“.
Marija myli kiekvieną savo vaiką,
o ypač Ji dėmesinga tiems, kurie,
kaip ir Jos Sūnus Kalvarijoje,
kenčia skausmą; Ji juos myli tiesiog**

todėl, kad jie yra Jos vaikai, o tokia buvo Kristaus ant Kryžiaus valia
“ [1].

Apmąstykite šiuos Popiežiaus žodžius, kad įsigilintume į mūsų atsidavimo Mergelei priežastis ir kad šis atsidavimas suliepsnotų iš naujo. Priežastys aiškios: Marija yra Dievo ir mūsų Motina. Todėl privalome karštai ir švelniai puoselėti atsidavimą Mergelei, tvirtai įsišaknijusį dieviškame apreiškime, kurį skleidžia Bažnyčios mokymas. Tą 1987 m. rašytame laiške prisiminė mylimiausiasis tėvas Alvaro. Motinišką Marijos misiją laikydamas tikslu Dievo planu, jis sakė: „**Neginčijamas faktas, kad ten, kur Kristaus malonės ir pasiaukojamo bei tvirto Evangelijos skleidėjų pasišventimo dėka įsikuria Bažnyčia, ten apsigyvena ir Bažnyčios Motina (...). Šitaip gimsta ir auga dėkingumas Švenčiausiajai Marijai bei dygsta**

**vaisingas atsidavimo Jai daigas,
atsidavimo, kurį aiškiai liudija
šventyklos ir šventovės, tarsi
šviesus žvaigždžių takas nusėjusios
reljefą tų šalių, kur įsišaknijęs
tikėjimas, suteikiantis krikščionių
gyvenimui tą namų atmosferą,
kurią gali sukurti tik Švenčiausioji
Mergelė “ [2].**

Tikra teisybė! Mes, krikščionys,
esame viena šeima – Šventoji
Bažnyčia – kurioje iš visų brolių ir
seserų Jėzus Kristus yra Pirmagimis
[3], o šiai šeimai netrūksta ir
Motinos, Švenčiausiosios Marijos.
Jėzus mums rodo kelią, kuriuo reikia
eiti į šventumą ir su Juo susitapatinti.
Šiame piligrimų kelyje Mergelė
mums suteikia jėgų pasiekti tikslą:
amžinąjį gyvenimą su Dievu ir visais
angelais bei šventaisiais.

Tą puikiai iliustruoja krikščioniškasis
menas, tikintiesiems pateikiantis
garbinti Marijos su Kūdikiu Jėzumi

ant rankų paveikslą. Savo elgsena ir žvilgsniu mūsų Motina tarytum sako: žiūrėk į mano Sūnų, savo vyresnį Brolį, ir visada sek Jo pavyzdžiu. Eik ten, kur eina Jis, puoselėk širdyje atpirkimo troškimą, kurį puoselėjo Jis, būk gailestingas visiems savo broliams ir seserims, kaip Jis yra gailestingas visiems.

Ateinančiomis dienomis milijonai piligrimų patrauks į daugybę vietų, kuriose garbinama Švenčiausioji Mergelė, trokšdami vėl susitikti su Jėzumi, su Juo labiau supanašėti, kaip ragina Šv. Chosemarija savo Opus Dei dukras ir sūnus bei daugelį kitų žmonių. Gegužės piligrimystė jau yra pati tikriausia tikrovė, kurią tyliai vykdysime, sekdami mūsų Įkūrėjo pramintu jo pirmosios 1935 m. piligrimystės keliu. „**Gerbiu ir myliu kitas visuotines pamaldumo išraiškas**, – rašė jis vienoje homilijoje, – **bet pats stengiuosi meliau paaukoti Marijai tą pačią**

***meilę ir užsidegimą ten
nukeliaudamas pats, vienas ar su
nedidelėmis grupelėmis,
intymesnėje aplinkoje “ [4].***

Dažnai tokios piligrimystės tikslas būna netoli mūsų namų esanti vieta, gal net tame pačiame mieste, kuriame gyvename, ar jo apylinkėse. Kai kurie – turiu omeny ligonius ir neįgaliuosius – net nepajėgia išeiti iš namų, bet ir tokiais atvejais įmanoma atlikti gegužės piligrimystę Marijos garbei, nes svarbiausia ne fiziškai pasiekti vieną ar kitą vietovę; svarbiausia yra dvasinė kelionė, kuri mus priartina prie Marijos, tad ir prie Jėzaus.

Popiežius Jonas Paulius II pabrėždavo, kad po pasaulį išsibarsčiusiose Marijos garbei skirtose vietovėse jaučiamas ypatingas Motinos buvimas šalia. Žinoma, šių vietovių suskaičiuoti neįmanoma, jos yra kuo įvairiausios:

nuo koplytėlių namuose ir skliautuotų nišų gatvėse su apšviestais Dievo Motinos atvaizdais iki Jos garbei pastatytų koplyčių ir bažnyčių. Tačiau išsiskiria kelios vietos, kuriose žmonės itin jaučia mūsų Motinos artumą – Marijos šventovės. „**Visose šiose vietose nuostabiai liudijamas nukryžiuotas Viešpats: ten žmogus jaučiasi atsidavęs Marijai ir Ja pasitikintis, ten ateina pabūti su Ja kaip su tikra Motina. Atveria Jai savo širdį ir daug ką papasakoja: įsileidžia ją į namus, tai yra atskleidžia Jai visas savo bėdas**“ [5].

Ten pas Mariją susirinkę tikintieji trokšta surasti arba sustiprinti „**tikėjimą ir kelius jam puoselėti, ieško Bažnyčios sakramentų, ypač susivienijimo su Dievu, ir eucharistinio peno. Grįžta tvirtesni ir dėkingi Dievo ir mūsų Motinai**“ [6].

Šie potyriai artimi visiems. Kuris
nejaučiam Dievo artumo, maldos ir
atgailos dvasia aplankę Mergelę, kaip
mokė mūsų Tėvas? Kuris aiškiai
nepajutom, kaip veiksmingai malda
Marijai padeda atgaivinti tikėjimą
žmonių, kuriems jo reikia, ir padėti
jiems priartėti prie Dievo, atverti akis
tiems, kurie nenori išgirsti Dievo
kvietimo visa širdimi Jam atsiduoti?
Jėzus Kristus trokšta, kad per Mariją
mus pasiektų Jo malonė. Todėl „
***neturėtume nustoti lankytis
šventovėse, kurias pastatė Jos
vaikų meilė; neturėtume abejingai
praeiti pro Jos atvaizdą, o su meile
Ją pasveikinti; neturėtume
abejingai žiūrėti, kaip bėga laikas,
o sugiedoti Šventojo Rožinio meilės
serenadą, tikėjimo giesmę, sielos
šlovinimą, kuris per Jėzų atranda
Mariją***“ [7]. Apmąstykite: kaip
man pamaldžiau žvelgti į mūsų
Motinos atvaizdus? Kaip man giliau
išgyventi kiekvieną „Sveika Marija“,
Salve, *Regina caeli* ? Kam užsibrėšiu

papasakoti apie Marijos meilę ir meilę Marijai?

Šie ir kiti atsidavimo Marijai būdai gegužės mėnesiui suteiks tikslą ir spalvą. Svarbiausia yra kuo labiau priartėti prie Jėzaus Kristaus tuo keliu, kurį mums yra nurodžiusi Švenčiausioji Motina. Kiekvienas susitikimas su mūsų Motina yra kvietimas pažvelgti į Kristų. Kaip pabrėžė Benediktas XVI vienoje Marijos šventovėje, „**žmogui, kuris ieško, šis kvietimas visada virsta impulsyviu prašymu Marijai, mums dovanojusiai savo Sūnų Kristų: „Parodyk mums Jėzų.“** Šiandien šitaip meldžiamės iš visos širdies; meldžiamės širdyje ieškodami Atpirkėjo veido. „Parodyk mums Jėzų.“ Marija mums atsako ir mums Jį parodo kaip vaiką. Dievas dėl mūsų virto mažu “ [8].

Dar kartą apsistokime prie žodžių, šv. Chosemarijos užrašytų ketvirtame praeito šimtmečio dešimtmety, kurie milijonams žmonių padėjo kasdienybėje surasti apmąstymų kelią: „***Jeį trokšti tapti didelis, tapk mažas (...). Kelias, kurio pabaiga yra akla meilė Jėzui, prasideda pasitikėjimu ir meile Švenčiausiajai Marijai. - Nori mylėti Mergelę? – Tai bendrauk su Ja! Kaip? – Kalbėdamas mūsų Motinos Rožinį***“ [9].

Kruopščiai širdimi apmąstydami ir kalbėdami Rožinio slėpinius, prie akis išvysim svarbiausias Jėzaus ir Marijos gyvenimo akimirkas. Šitaip lengviau žengti keliu, vedančiu į Dangų, prireikus kelyje pasitaisyti, mus lydintiems rodyti trumpiausią kelią, neabejotinai vedantį į amžiną laimę. Išgyvendami šiuos įvykius, suvokiame, kaip „**žmonija pradeda grįžti prie Dievo su nuolankiosios Viešpaties tarnaitės *fiat* ir suranda**

**savo kelio tikslą, visų
Švenčiausiosios šlovinime .“ [10].**

Galime ir kitaip rodyti Mergelei savo meilę. Dar kartą pakartosiu įsimylėjėliams būdingą elgesį, kurį visiems skelbė šv. Chosemarija: su meile sveikinti mūsų Motinos atvaizdus, kuriuos kasdien matome gatvėje, aikštėje, bažnyčioje, savo namų kambaryje, žvilgsniu ir tik mums patiems būdingu sūniškos meilės šūksniu. Taip elgėsi ir mūsų Tėvas; jis ypač uoliai sveikindavo visus mūsų Motinos atvaizdus ten, kur dirbo ar gyveno. Taip išreikšdavo savo sūnišką meilę, ir šiose meilės išraiškose atsispindėdavo jo sielos gelmė: skausmingas, dėkingas ar maldaujantis žvilgsnis, pagal aplinkybes, bet meilės išraiška visuomet buvo tikra.

Be to, jis patardavo piniginėje ar rankinėje nešiotis Mergelės atvaizdą, taip, kaip nešiojamės mylimų žmonių

nuotraukas, kad Ji visada būtų šalia, ir meiliai į Ją kreiptis. Jis džiaugėsi, kad padėjo po pasaulį skleisti Marijos atvaizdus. „*Opus Dei*, – sakė jis, – *nuolat įrodome savo meilę mūsų Motinai, po visą pasaulį paskleisdami milijonus Jos atvaizdų, visuose žemynuose skatindami Jai melstis: Europoje, Azijoje, Afrikoje, Amerikoje, Okeanijoje. Vesdami šiuo keliu jaunimą jo laisva valia. Jokiu būdu neversdami. Ir suprantama: kaipgi nemylėsime Dievo Motinos, kuri yra mūsų Motina? Juk Ji mums reikalinga! Sušuk kaip mažas vaikas, bijantis nakties tamsos: „Mama!“ Taip ir man daug kartų tekdavo sušukti širdyje, nebyliai: „Motina! Mama, nepalik manęs vieno.“ Dvasinis gyvenimas – tai natūralumas, paprastumas. Aš negaliu kitaip gyventi: turiu gyventi kaip žmogus. O prieš Dievą, kuris yra amžinas, esu nieko vertas“ [11].*

Vienos Psalmės eilutės skirtos
Švenčiausiajai Mergelei. „
**Psalmynas, iš tolo išvelgdamas šį
motinišką ryšį, jungiantį Kristaus
Motiną su tikinčiųjų tauta,
Mergelei Marijai pranašauja, kad „
*tavo šypsenos ieško tautos
turtingiausieji* “ (Ps 44, 13). Šitaip,
įkvėpti sparnuoto Šventojo Rašto
Žodžio, krikščionys visada ieško
mūsų Motinos šypsenos, tos
šypsenos, kurią taip genialiai
mokėjo pavaizduoti ir išryškinti
viduramžių menininkai. Ši Marijos
šypsena skirta visiems, – teigia
Popiežius Benediktas XVI. – Bet
labiausiai tiems, kurie kenčia, kad
joje surastų paguodą ir ramybę.
Ieškoti Marijos šypsenos nėra
pamaldus ar pasenęs
sentimentalizmas, o teisinga
išraiška gyvo ir giliai žmogiško
ryšio, mus siejančio su Kristaus
mums dovanota Motina “ [12].**

Melskimės mūsų Motinai už visus žmones, kurie kenčia kūno ar sielos skausmus: už ligonius, už tuos, kurie jaučiasi vieniši ar apleisti, už tuos, kuriuos užgriuvo stichinės nelaimės, už tuos, kurie kenčia visokius persekiojimus ir smurtą...

Melsdamiesi neturime pamiršti nė vieno.

Kiekvieną mėnesį jums primenu, nes tas labai svarbu, kad ypač melstumėtės už Popiežių ir jo intencijas. Šį kartą už tai, kad jo kelionė į Šventąją Žemę šio mėnesio 8–15 d. būtų vaisinga. Melskitės ir už Opus Dei prelatūros tikinčiuosius, kurie gegužės 23 d., Kristaus žengimo į dangų šventės, daugelyje šalių švenčiamos 24 d., sekmadienį, išvakarėse, bus iššventinti į kunigus. Paskutinę gegužės dieną, Šventosios Dvasios atsiuntimo šventės proga, melskime Šventąją Dvasią, kad gausiai dalintų malones Bažnyčiai ir

pasauliui, kad atvertų visų širdis Jai
įsileisti.

Prieš kelias dienas grįžau iš kelionės
po Japoniją ir Taivaną, kur dar kartą
pamačiau, kaip Opus Dei dvasia visų
rasių ir kultūrų žmonėse leidžia savo
šaknis. Abiejose šalyse, visų jūsų
lydimas ir kartu su jumis visomis ir
visais melddamasis, turėjau dvi ypač
džiaugsmingas progas. Nagasakyje
aplankiau Ouros šventovę, kur
garbinami šios žemės kankiniai ir
puoselėjamas meilingas atminimas
tų, kurie išsaugojo tikėjimą,
nepaisydami žiaurių persekiojimų.
Taipėjuje dalyvavau tikinčiųjų
pilnoje šventovėje, kur buvo
parodytas ir palaimintas
Švenčiausiasis Sakramentas –
užėjome į bažnyčią, kurioje laikomas
Mergelės piligrimės atvaizdas, ir
išvydome šį eucharistinį aktą. Tiek
vienoje, tiek kitoje vietovėje savaimė
kilo mintis, kad turime nešti Jėzų su
Marija iki paskutinio Žemės

kampelio. Kartu su manimi dėkokite Švenčiausiajai Trejybei, visų gėrybių šaltiniui, ir mūsų Motinai Mergelei Marijai, kurios tarpininkavimo dėka sulaukiame visų malonių. Taip pat dėkokime šv. Chosemarijai – 17 d. švenčiame jo beatifikacijos metines – už tai, kad buvo ištikimiausias Viešpaties tarnas, taip gausiai visoje žemėje sėjęs šventumą, doktriną ir meilę.

Su meile jus laimina

Jūsų Tėvas

+ Javier

Roma, 2009 m. gegužės 1 d.

[1] Benediktas XVI, *Homilija Lurdo šventovėje*, 2008/11/15.

[2] Tėvas Alvaro, *Laiškas*, 1987/05/31, nr.8.

[3] Plg. Rom 8, 29.

[4] Šv. Chosemarija, *Es Crsto que pasa* , nr. 139.

[5] Jonas Paulius II, *Homilija Fatimos šventovėje* , 1982/05/13.

[6] Jonas Paulius II, *Homilija Aparacida šventovėje* , 1980/07/04.

[7] Šv. Chosemarija, *La Virgen del Pilar* , tekstas iš knygos „Libro de Aragon“, Zaragoza, 1976.

[8] Benediktas XVI, *Homilija Mariazell šventovėje* , 2007/11/08.

[9] Šv. Chosemarija, *Šventasis Rožinis* , prologas.

[10] Paulius VI, *Apaštališkasis paraginimas „Marialis cultus“* , 1974/02/02, nr.28.

[11] Šv. Chosemarija, *Pokalbio užrašai* , 1974/06/07.

[12] Benediktas XVI, *Homilija Lurdo šventovėje* , 2008/11/15.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2009-m-
geguze/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2009-m-geguze/) (2026-02-22)